

Република Србија
УПРАВНИ СУД
- Одељење у Крагујевцу -
I-1 У 2202/10(2007)
22.07.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Душанке Марјановић и Зорице Китановић, чланова већа, са судијским помоћником Вером Маринковић, као записничарем, у управном спору по тужби Општине Зрењанин коју заступа А.А. против решења туженог Министарства финансија Републике Србије Београд, број 401-00-245/2007-09-1 од 14.12.2007. године, у предмету инспекцијских мера, у нејавној седници већа одржаној дана 22.07.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА** и поништава решење Министарства финансија Републике Србије број 401-00-245/2007-09-1 од 14.12.2007. године под ставом I диспозитива.

Образложење

Решењем туженог у оспореном ставу I, одбијена је као неоснована жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија - Сектор буџетске инспекције и ревизије број 401-00-245/2007-09 од 03.09.2007. године у односу на тачку два и пет диспозитива првостепеног решења којима се налаже Општини Зрењанин да од корисника буџета: Предшколска установа, Историјски архив, Аматерско позориште “Б.Б.”, Спортски савез, Народно позориште “Тоша

Јовановић”, Савремена галерија, Културни центар, Савез аматерских КУД, Завоз за заштиту споменика, ГНБ “Жарко Зрењанин”, изврши повраћај средстава на рачун буџета општине у укупном износу од 6.020.00,00 динара које су одобрене на име кредита запосленима и да на име незаконито исплаћених зарада у 2006. години обрачунатих применом незаконитих основица на обрачун зарада и доприноса на терет послодавца, на рачун буџета Општине Зрењанин изврши повраћај средстава у укупном износу од 48.723.870,21 динар.

У тужби поднетој Врховном суду Србије дана 27.12.2007. године и заведеној у том суду под У. 10637/07, којом спори законитост решења туженог, тужилац наводи да је приликом доношења оспореног решења учињена повреда правила поступања из члана 199. став 2. у вези члана 235. став 1. Закона о општем управном поступку јер је решење неразумљиво и неподобно за испитивање, због тога што не садржи образложење за став I диспозитива, а чланом 19. Закона о буџету Републике Србије за 2006. годину прописано је да се средства за исплату плата у 2006. могу планирати полазећи од нивоа плата исплаћених за септембар месец 2005. године, увећаних за 9%. Како је другостепеним решењем поништено првостепено решење у тачки IV изреке тако да не постоји коначно утврђење да су средства у 2005. години ненаменски и незаконито коришћења, није се могла одбити жалба тужиоца на првостепено решење у делу који се односу на тачку V диспозитива тог првостепеног решења. Како Министарство финансија на Одлуку о буџету општине Зрењанин за 2006. годину није имало примедби по достављању, сматра да је закон погрешно примењен на његову штету па је предложио да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу, тужени је остао при разлозима из оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Управном суду су дана 01.01.2010. године, на основу члана 89. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 116/08 и 104/09), уступљени предмети Врховног суда Србије и окружних судова у којима до 31.12.2009. године није донета коначна одлука, а за које је надлежан Управни суд, на основу члана 29. став 1. истог Закона.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и свих списа ове управне ствари, поступајући на основу одредбе члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), по правилима поступка прописаним одредбама Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", број 46/96), Управни суд је нашао

да је тужба основана.

Из списка произилази да је тужилац жалбу изјавио на првостепено решење од 03.09.2007. године у целости и у том смислу је тужени и одлучио по овој жалби оспореним решењем тако што је ставом I диспозитива свог решења, жалбу одбио на став II и V диспозитива првостепеног решења и под ставом II свог решења жалбу уважио у односу на став I, III и IV диспозитива првостепеног решења.

Међутим, у образложењу своје одлуке тужени је дао разлоге који се односе само на део одлуке под ставом I оспореног решења и то о жалби на став V ожалбеног решења, али образложење туженог, не садржи разлоге који су били одлучни за доношење његове одлуке под ставом I, али везане за став II ожалбеног решења. Збога тога се основано наводи у тужби да је тужени учинио повреду правила поступања из члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ" број 33/97 и 31/01).

У поновном поступку тужени ће да отклони повреду правила поступања на коју му је указано овом пресудом, а правно схватање и примедбе суда у погледу поступка обавезни су за тужени орган у смислу члана 61. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ" број 46/96).

Имајући у виду наведено, Управни суд је нашао да је закон погрешно примењен на штету тужиоца па је применом члана 38. став 2. у вези члана 41. став 2. ЗУС-а, тужбу уважио, поништио решење туженог у оспореном делу и одлучио као у диспозитиву.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 22.07.2010. године, I-1 У 2202/10(2007)

Записничар
Вера Маринковић, с.р.

Председник већа – судија
Јелена Ивановић, с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БП